

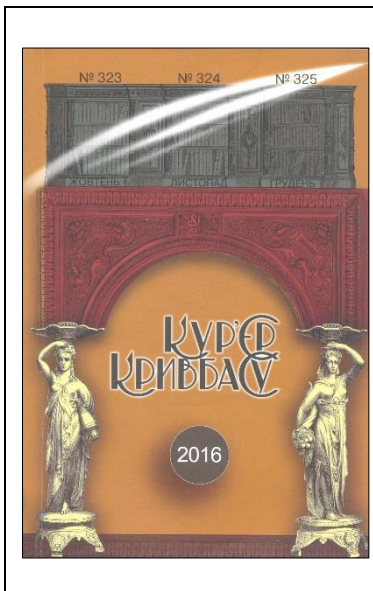
У письменницьких нотатках **Петра Сороки** «Жбан, розкручений навспак. Літературний денник» (журнал «Березіль», №1-3 за 2017р.) – щира, несподівана і талановита реакція літературознавця на вже відомі та нові твори знаних українських поетів та прозаїків. Серед них – Дмитро Павличко, Василь Старун, Світлана Антонішин, Юрій Коваль, Юрій Мозолевський, Валентина Волошина (з Черкас), Василь Горбатюк, Володимир Мирний та інші. Всіх їх Петро Сорока вважає винятково обдарованими митцями, але в одних його зачаровує глибина думок і велич відкриттів, в інших – багата і красива українська мова, а ще в інших – гостра потреба в добрі й любові, ностальгія за вічністю і абсолютним щастям.

Спогади **Алли Ханіло** «69 щасливих лет в Ялтинском доме Антона Чехова» вмістив на своїх сторінках журнал «Радуга» в №3-4, №11-12 за 2016р. та №1-2 за 2017р. (Продовження буде). В трудовій книжці найстарішої співробітниці Будинку-музею Антона Чехова в Ялті Алли Ханіло тільки один запис, зроблений сестрою письменника Марією Чеховою в далекому 1946р. про прийом на роботу. 18-літньою дівчиною Алла прийшла на роботу в музей і залишилася працювати в ньому все своє життя. В опублікованій частині спогадів автор розповідає про життя сім'ї Чехових в Ялті, про себе і свою роботу в музеї до 1950р. Крім екскурсій, які вона проводила з задоволенням і захопленням, були ще зустрічі і спілкування зі знайомими і друзями Марії Павлівни. Це були великі актори різних театрів, відомі письменники, громадські і політичні діячі, люди науки і мистецтва.

Журналіст **Валерій Дружбінський**, який працював у К. Паустовського літературним секретарем у 1965-1968рр., написав свої спогади «О Паустовском» (журнал «Радуга», №3-4 за 2017р.). Костянтин Паустовський народився в Москві, але другою своєю Батьківщиною вважав Україну. Тут, під Білою Церквою, на берегах Росії пройшло його дитинство. В Києві він учився в гімназії, а згодом – в університеті. Автор спогадів розповідає читачам про знайомство і дружбу Паустовського з багатьма відомими російськими і українськими письменниками. В усьому, що робив Паустовський, до чого був причетний, про що б говорив чи писав, була зачаровуюча щиросердність.

Уривок з роману відомого польського прозаїка **Богдана Лебля** «**Пекло ввійшло до раю**» опублікований на сторінках журналу «**Кур'єр Кривбасу**» в **№323-324-325**, **жовтень-листопад-грудень за 2016р.** Книга у значній мірі автобіографічна і розповідає про життя автора, тоді малого хлопця, на південно-східних теренах довоєнної Польщі. Восьмирічний хлопець Юзьо, син поляка та українки, живе в українському селі на Станіславщині, оточеному карпатськими лісами. Його дні сповнені звичайних дитячих радощів: купання в річці Лімниці, похід на полонину з найкращим другом і його батьком, а ще книжки, які хлопець любив читати. Він не здогадується, що невдовзі його щасливий світ буде зруйновано початком другої світової війни, а сам він з родиною змушений тікати від нових господарів його рідної землі.